„Левски за нас не ще остане само спомен“

Думите са от стихотворението на дванадесетокласника Константин Ценков, написал го по повод на 141-ата годишнина от обесването на Апостола на свободата – Васил Левски. Националният ни герой, чието дело е недостижимо заради жертвоготовността и честността, организацията и стратегията, мъжеството и прозорливостта, вълнува с високите си идеали днешните млади хора, давайки им светъл пример за подражание, който не би могъл да бъде открит сред „героите на новото време“. Понякога отправяме упреци срещу младото поколение, обвинявайки го в консуматорско отношение към света и липса на морални ценности, но се оказа, че изправени пред подвига на Левски, учениците се вълнуват, гордеят се с такъв национален герой и всеки пази свидно в паметта си историите за неговото свято дело; мечтата му за свобода и чиста република.

Отбелязването на годишнината от обесването на Левски се проведе на 19-и февруари, след учебните часове, в салона на училището. В прочувстеното си слово директорът, г-жа Мими Михайлова изтъкна неповторимостта на най-великия българин и завърши с думите: „Апостолът на свободата няма гроб и не може да има, защото е безсмъртен. А безсмъртните пренасят във времето идеите и ценностите за нас, съвременниците...“

За да изразят почитта си към делото на Левски, учениците от 5-и до 12-и клас бяха избрали различни аспекти от историята и културата, свързани с живота и дейността на Дякона и, подготвени от учителката по история, г-жа Мария Носикова, направиха кратки презентации пред аудиторията. Петокласничка-

та Ивета разказа как заради лъвския си скок Васил Иванов Кунчев получава прозвището си Левски и изрецитира незабравимото стихотворение на Дамян Дамянов, в което обикновеността на човека („образ земен, най-обикновен“) контрастира с необикновеността на героя („Само двете ти очи големи/прегорили мрак, пространство, време/ гледат два-три века по-напред“). Шестокласничката Виктория разказа за любовта на Левски към народните песни, която личи от записките на неговите съратници и изследователи, както и от джобното му тефтерче; на запис прозвуча любимата песен на Апостола „Все за тебе мисля, мамо“.

Седмокласниците Цветана и Ивелин представиха постер с биографични подробности за живота на Левски, а съученикът им Денис разказа за един почти неизвестен период от живота на Левски – учителстването му във Войнягово, при което получава и прозвището си Даскала и първи започва да преподава физкултура – бягане, скачане и други дисциплини. Маргарита от осми клас представи образа на националния ни герой, увековечен в произведения на литературата и изкуството. Бяха споменати имената на творци като Ив. Вазов, Хр. Ботев, Л. Каравелов, В. Мутафчиева, Ст. Цанев, Р. Ралин, М. Макдермот; художниците Георги Данчов (автор на считания за най-точен портрет на Апостола), Никола Кожухаров („Залавянето на Васил Левски“), Борис Ангелушев („Обесването на Васил Левски“), скулпторът Марин Василев, автор на паметника на Левски в родното му Карлово; бяха изброени и част от многобройните паметници на героя в страната и чужбина. Деветокласниците Калин, Таня и Борислав отправиха предизвикателство към публиката, като решиха да ни попитат кои качества, според нас, е притежавал Левски и защо считаме така. Учениците се надпреварваха да изброяват добродетелите на Апостола на свободата и да дават примери за различни ситуации, в които той проявява храброст, честност, съобразителност, хладнокръвие, прозорливост... Берна и Тони от 10-и клас представиха външността на Дякона според описанието му в повестта „Немили-недраги“, а Тони ни показа колко талантлива художничка е със своя изключително сполучлив портрет на Левски. Гергана от 11-и клас ни запозна с известни и по-малко познати имена и прозвища на Апостола, както и припомни негови мисли, оставили трайна следа в историята и говорещи за необикновената му личност, силен дух и безгранична обич към Отечеството – „Не се полъгвайте, че тези които държат парите, държат и бъдещето ви, защото тези пари те са ги взели от вас, а вие им се кланяте и ги въздигате, като слънце пред очите си.“, „Ако спечеля, печеля за цял народ — ако загубя, губя само мене си” и философското: „Времето е в нас и ние сме във времето, то нас обръща и ние него обръщаме“. Интересната програма завърши със стихотворението на Константин от 12-и клас – едно момче досущ като връстниците си, което може да чуете да рапира свои рими, но което има и своята гражданска позиция, застъпена в лирическата му творба, посветена на Апостола.

Левски има своето непреходно място в сърцето на всеки от нас, независимо от възраст, пол, занятие, вероизповедание. И когато имаме желанието да чуем мнението на младите, без да ги ограничаваме с нашите собствени идеи и сме достатъчно подготвени, за да го направим, тогава ще видим, че и днешното поколение тачи и се прекланя пред героите. И ще разберем, че в тези дни на икономическа, политическа и духовна криза, името на Апостола на свободата – Левски – блести не с високопарните слова на политиците, а в искрените думи на почит и възхита на обикновените хора и младежите, които напразно търсят друг подобен нему, дето предсмъртно би изрекъл: „Моли се, отче, не за мен, а за Отечеството!“ Поклон, Апостоле! ◆

Прозвуча националният ни химн, при което всички присъстващи станаха на крака и така започна тържеството, посветено на Освобождението – денят, след който земята ни не е повече робска земя, а небето е свободно и синьо. Сред гостите бяха г-жа Горяна Ленкова (трети секретар в Българското посолство), доц. Добромир Григоров от БКИ, г-жа Татяна Перглер (директор на Славянската гимназия в Прага), инж. Христо Христов от Пражкия

клуб на БКПО, г-жа Камелия Илиева, главен редактор на списание „Роден глас“ и г-н Петър Попов, представител на българската общност.

В приветствието си г-жа Мими Михайлова, директор на училището, отбеляза, че денят е празник на свободата и българския дух и ден за почит на паметта и саможертвената помощ на хилядите руски, финландски, белоруски, украински и румънски воини и български опълченци, дали живота си за нашето освобождение.

Емоционално приветствие за настъпващите пролетни празници отправи г-н Христов към всички ученици със своя поетична творба.

Родопската песен „Горице, ситна зелена” от филма „Капитан Петко войвода” в изпълнение на актьора Васил Михайлов и стихотворението „Аз съм българче”, изпълнено от облечената в народна носия Виктория Верова от първи клас развълнуваха